

Podívej se na to jak to dneska večer šlape,
PIO sou tady zase, zase, zase, zase.

Hej Fili (co je?), čéče, kde ste byli (no),
naposledy sem tě viděl v klubu, když sme křtili,
mejdany zazdily, vod tý doby ani ťuk,
zpívám si až jednou, tak jako Petr Muk.
Ty jednou za rok track, brácho, řekni, co je víc,
hroší basa, hned se Pio projeví,
nemusím je vidět třeba celou pandemii,
stačí, když to pustíš, rozjedeme alchymii.
Tak věř mi, se sejdem,
není to každej den, no ani tejden,
teď to spíš vypadá tak, že každej rok,
co krok, to tak, to blok, co track, to led.
Říkám si co Mártý, zase jede párty,
volám na barák, zvedne mi to a říká klid,
spí mi tady třetí syn, vobjevil se jako džin,
miluju tudletu partu, tak co s tím.

Cuketa, maketa, bageta, raketa, Žaneta,
podej mi majk, uh,
cuketa, maketa, bageta, raketa, Žaneta,
podej mi majk.

Padaž zuby, brácho, chápeš, táhne na pade,
pořád dělám si co chci a co mě napadne,
a když se u Ričase na Žižkově potkáme,
hroznej funk ti dáme.
Taky fóry, fórky, vtípky, žertík,
ubal štráfek a ubal ten špendlík,
kdy ty z toho vyrosteš,
mi doteď říká máma,
když je blbá hlava, trpí celý tělo.
Jo, jo u mě dobrý, dík, makáme vod píky,
dvacet let stříháme ty kytky, rostou, bohudíky,
už sem si zvykl, že furt posílaj fíky,
zákony sou s náma, takže čau bodíky.

Cuketa, maketa, bageta, raketa, Žaneta,
podej mi majk, uh,
cuketa, maketa, bageta, raketa, Žaneta,
podej mi majk.

Dostaneš nálož jako úplně z jinýho světa,
a nikdo není podrazák a nikdo není sketa,
trochu si cvrkneš do kalhot, když zazní tahle věta,
já sem raritní kousek jako videokazeta.

Cuketa, maketa, bageta, raketa, Žaneta,
podej mi majk, podej mi majk, joo,
cuketa, maketa, bageta, raketa, Žaneta,
uh, podej mi majk, oh.